

ФАМИЛИАРИТЕ ТАЙНИТЕ НА КОРОНАТА

Селото на мравоядите

Пещерите на Сталагмос

Лотокут на времето

ЕБС

ЛИВОДСКИЯТ КАЪЙОН

Светицето на АГАТЕ

Свирещата трева

НИДЪРХЪРСКИЯТ ПТИЦАРНИК

ЕБС

Буйните водопади

Потъналият палат на МУКРИТ

ЙЕНЕПСКАТА ПЛАНИНСКА ВЕРИГА

Именето Черен бръшлян

ДЕВСТВЕНИТЕ БЛАТА

ВЪРХОВЕТЕ на КАМЛАСА

МОСТЪТ на ПРЕДАТЕЛСТВОТО

ХИНТЪРУДС

Граничен град

Новият палат в БРОНЗХЕВЪН

ЕБС

ЕЛАЗ

ФАМИЛИАРИТЕ ТАЙНИТЕ НА КОРОНАТА

Адам Джей Епщайн
Андрю Джейкъбсън

Илюстрации от
Питър Чан и Кей Аседера

Арлайн Студиос
София, 2014

ADAM JAY EPSTEIN & ANDREW JACOBSON
THE FAMILIARS SECRETS OF THE CROWN
Text Copyright © Adam Jay Epstein and Andrew Jacobson
All rights reserved.

Тази творба е художествено произведение. Описаните имена, персонажи, места и случки са продукт на въображението на автора. Всички изказвания, случки, описания, информация и материали от всякакъв друг вид, съдържащи се в произведението, са само и единствено с цел забавление и не трябва да се разчитат на тяхната точност, нито да бъдат правени опити да бъдат възпроизведени, тъй като това може да доведе до наранявания. Всички права запазени. Никаква част от тази книга не може да бъде ползвана или възпроизвеждана без изричното знание и писменото позволение на издателя.

Фамилиарите Тайните на короната
Артлайн Студиос 2014
с/о Anthea Agency
Всички права запазени.

Автори: Адам Джей Епщайн и Андрю Джейкъбсън

Превод: © 2014 Милена Тошева

Редактор: Ина Тодорова

Корица: Стоян Атанасов

Предпечат: Артлайн Студиос

Издател: Артлайн Студиос

България, София 1618

кв. Павлово, ул. „Кота 1050“ № 21

тел: +359 2 411 00 02

www.artline-comics.net

artline@artline-comics.net

www.facebook.com/studioartline

ISBN 978-954-2908-84-5

На баща ми, моят най-голям фен
и най-добър приятел!

На Олив, моята дъщеря, тази история е за теб.
– Адам Джей Епщайн

На майка ми и на баща ми,
които поставиха началото на пътя,
който следвам всеки ден.
– Андрю Джейкъбсън

СЪДЪРЖАНИЕ

1

ТРУСОВЕ – 9

2

ЛИЦЕ В СТЬКЛОТО – 28

3

МАГЪОСНИЧЕСКИЯТ АЛМАНАХ И
ШЕПНЕЩИТЕ РАКОВИНИ – 47

4

СБОГОМ НА ПРИЯТЕЛИТЕ! – 63

5

В ХИНТЪРУДС – 75

6

ПАЗИТЕЛЯТ НА СФЕРИС – 90

7

ЩАСТЛИВОТО ЗАВРЪЩАНЕ – 104

8

ПЪТЕКАТА НА БАЩАТА – 124

9

НИЪРХЪРСТКИЯТ ПТИЧАРНИК – 141

10

ЕХОТО НА МИНАЛОТО – 160

11

ПОТОКЪТ НА ВРЕМЕТО – 176

12

ГНЕЗДОТО НА ГОЛЕМИЯ ПАЯК – 193

13

СТАЛАГМОС – 206

14

СИНЪТ НА БАКСЛИ – 225

15

ЗАЩИТНИЦИТЕ – 244

16

ЛАБИРИНТЪТ НА НЕКРО – 258

17

ДВОЙНИЯТ ШЕСТОСТЕН – 277

18

КОРОНАТА НА СНЕЖНИЯ ЛЕОПАРД – 288

19

ИЗГРЯВА ПЪЛНА ЛУНА – 307

I

ТРУСОВЕ

есто Олдуин се питаше какво ли би било, ако имаше крила. Докато вятърът свистеше в мустаците му, а ноктите му се впи- ваха в ленената яка на туниката на Джак, една прекрасна идея го осени. Водени от устремения напред жезъл на Джак, предан и фамилиар* се носе- ха над върховете на дърветата, като се изкачваха все по-нависоко и по-нависоко към облаците. Във време- то, прекарано в Бриджтауър, преди да се превърне във вълшебен компаньон от животински вид на момчето

* Familiar spirit (англ.) – чирак на магьосник или алхимик. В случая фа- милиарите са животни с магически способности, придружители и другари на магьосниците – техни предани. – Б.р.

магьосник, Олдуин използваше ноктите си, за да секатери по покривите и комините на някои от най-високите сгради в града. Но бръскането на козината му от върховете на величествените борове в Дворцовите хълмове беше съвсем различно преживяване.

– Ще се намокрим – предупреди Джак.

Олдуин се вкопчи още по-здраво, когато влетяха директно в бяло облаче, разпръсквайки пакостливи дъждовни капчици във всички посоки. Ефирните облачни феи ръсеха вода с всяко едно пърхане на крилата си и намокриха черно-бялата котршка козина за секунди.

– Няма да има нужда да се къпем довечера – извика той на Джак.

Точно зад тях в облака влетя по-голямата сестра на Джак – Мериан, която държеше в ръката си жезъл.

– Никак не е зле за начинаещ – извика тя.

После разтръска нагоре-надолу китката си във въздуха и направи лупинг, преди да застане до брат си. Изпъкналите очи на Гилбърт надничаха от джоба на ризата на Мериан, ципестите му пръсти се бяха вкопчили здраво в скъпоценния живот.

– Наистина ли това беше необходимо? – изквака дървесната жаба, обзета от паника.

Джак използва свободната си ръка да отметне кичур пепеляворуса коса, която скриваше решителния му поглед.

– Хайде, сестричке! – извика той, сякаш трябваше нещо да докаже. – Ще те изпреваря до стълбите на имението.

